

Люблю я тиху ніч. Спокій німий, безмежний
Дає мені якесь слабе вражіння смерті.
А все ж таки з життям він так собі сумежний,
Що їх обох зіллялись разом черти
В один великий спокій.

Люблю я тиху ніч. Спокій у груди ллється,
От-от, здається, серце в груді стане,
Як той годинник. Муха в шиби б'ється,
Часом несміло місяць в хату гляне —
Й сон крадеться до вій...

Текст наводиться за збірником [«Богдан Лепкий. Поезії», 1990](#) . [Цикл «Із записної книжки»](#)